

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ฝ่ายบริหารทั่วไป โทร. ๐ ๒๖๒๘ ๕๒๔๐ - ๕๙ ต่อ ๒๑๑๖

ที่ กษ ๐๔๐๑/ว ๗๓๙

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ส่งเอกสารแจ้งเวียน

เรียน อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
รองอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
ผู้เชี่ยวชาญกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
ผู้อำนวยการสำนัก, ผู้อำนวยการศูนย์, และผู้อำนวยการกอง
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ ๑-๑๐
ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ ๑-๑๐
หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ทุกจังหวัด
ผู้อำนวยการกลุ่มและหัวหน้าฝ่ายในสังกัดสำนักบริหารกลาง

สำนักบริหารกลาง ขอส่งหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ กษ ๐๒๐๑.๐๖/ว ๕๔๓๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ
ศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายบุญเลิศ ใจดี)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

รตส.วิภา
รับที่ ๑๓๑๑
วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๖.๑๙

สำนักบริหารกลาง
เลขรับ ๒๐๖๕๕
วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๕.๕๖ น.

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
เลขรับ ๙๐๙๖
วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๑.๐๖ น.

พ.ช. ๓๖๐๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองกลาง โทร ๐-๒๒๘๑ ๕๙๕๕ ต่อ ๑๖๐

ที่ กษ ๐๒๐๑.๐๖/ว ๕๕๓๑ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
เพื่อโปรดทราบ

(นายจิติ โลหะปิยะพรรณ)
ผู้อำนวยการกองกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรียน อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

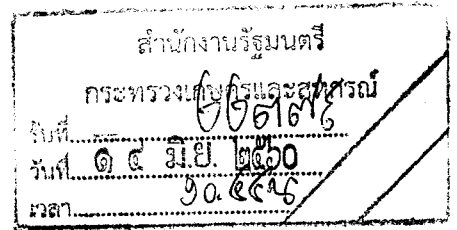
ด้วย สป.กษ. ได้ส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่าคณะรัฐมนตรี มีมติ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการพิจารณา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ รายละเอียดตามหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ เห็นสมควรแจ้งเวียนทุกหน่วยงานในสังกัดทราบต่อไป

ทราบ
ดำเนินการตามเสนอ

๒๖ มิ.ย. ๒๕๖๐
(นางสาววิภา เจริญศิริสุนทร)
รองอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

(นายบุญเลิศ ใจดี)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๙๗๗๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการมาธิการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างอิง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๕๐๖๖ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร ๐๓๐๖/๗๓๗๘ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และเอกสารประกอบ

ตามที่ได้แจ้งคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก อนุพงษ์ ปิณฑนาชัย) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมาธิการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้เสนอรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมาธิการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมโภช ประเสริฐดี)

ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองนิติธรรม ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖ (พชฉ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (A1101/ส./D) www.cabinet.thaigov.go.th.

บันทึกข้อความ

รวม.กษ.	สำนักการรัฐมนตรี
รับที่ ๒๒๓๓๙	รับที่ ๒๒๓๓๙
วันที่ ๑๕ มิ.ย. ๖๐	วันที่ ๑๕ มิ.ย. ๖๐
เวลา ๑๘.๐๓ น.	เวลา ๑๓.๐๔ น.

ส่วนราชการ สลค. โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐

ที่ นร.๐๕๐๓/ว(ล) ๑๙๙๗๔ วันที่ ๑๓ มิ.ย. ๖๐

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน รว.กษ.
 ๑. เพื่อไม่ลงนาม
 ๒. แจ้งตรวจแล้ว ๑๘.๖๓.๖๐ นน.แ.
 แล้ว แจ้งตรวจแล้ว ๑๕ มิ.ย. ๖๐

พลเอก ประวิทย์ คุ้ม

(ประสาธ สุขเกษตร)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๕ มิ.ย. ๖๐

ทราบ

ดำเนิน ตาม ๑๕ มิ.ย. ๖๐

พลเอก

(ฉัตรชัย สาริกัลยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๕ มิ.ย. ๖๐

บันทึกข้อความ

๒๒ มิ.ย. ๖๐

ส่วนราชการ... สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐

ที่ นร. ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๙๙๗๔ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมาย
ว่าการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมาย
ว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

๒๒ มิ.ย. ๖๐
๒๒ มิ.ย. ๖๐
๒๒ มิ.ย. ๖๐

Xu Suwan
(นายครรชิต สุขเสถียร) ๒๒ มิ.ย. ๖๐
หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๒๒๗๗๙
วันที่ ๒๒ มิ.ย. ๖๐ เวลา ๑๖.๕๕

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โปรดมีบัญชาเรียนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
และแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ กรณีคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผล
การพิจารณาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองผู้บริโภค ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งสำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ เห็นสมควรแจ้งส่วนราชการในสังกัดทราบต่อไป

๒๒ มิ.ย. ๖๐

(นายธิตี โลหะปิยะพรรณ)
ผู้อำนวยการกองกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ทราบ
- ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒๒ มิ.ย. ๖๐
(นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ)
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่ นร ๐๓๐๖/๗๑๓๗๘

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะ
แนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญศึกษาและ
เสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๕๐๖๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร ๐๓๐๖/๔๘๖๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารสรุปรายงานผลการดำเนินการ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ทราบว่า สำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง
การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ
ศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มาเพื่อ
ดำเนินการ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก อนุพงษ์ พิศาลพัฒนาศัย) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญฯ ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความ
เหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาต่อไป และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ขอขยายระยะเวลา
รายงานสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษากรณีดังกล่าว ออกไปอีก
๔๕ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนด ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามที่ขอขยายแล้ว ความโดยละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขอเรียนว่าได้มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
การคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๓๗ หน่วยงาน เพื่อขอรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายงานการ
พิจารณาศึกษาดังกล่าว โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งความเห็น จำนวน ๒๔ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อ
เศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักงาน

คณะกรรมการ...

คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ธนาคารแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค สมาคมเพื่อผู้บริโภค จังหวัดบุรีรัมย์, คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน (คอบช.) และสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค (สอบ.) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการจัดทำรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นว่า รายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าวมีข้อเสนอแนะให้มีการยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบอนุมัติหลักการ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ในหลายประเด็น และมีบางประเด็นที่มีความแตกต่างกัน ในส่วนความเห็นของหน่วยงานต่างๆ ส่วนใหญ่เห็นชอบในหลักการของรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าวพร้อมมีข้อสังเกตในรายละเอียดของแต่ละมาตรา รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจตรี

(ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กองกฎหมายและคดี (ส่วนกฎหมาย)
โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๓ ๐๓๕๘ (นางสาวณัฐกัญญา)
โทรสาร ๐๒ ๑๔๓๙ ๗๖๒
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : Natthikan.a@ocpb.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นางพัญญ์ สิทธิสุข)

นิติกรชำนาญการพิเศษ กองนิติธรรม

เอกสารสรุป

รายงานผลการดำเนินการ เกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการการศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ทราบว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการการศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มาเพื่อดำเนินการ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก อนุพงษ์ พิศาลพัฒนาศัย) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาฯ ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๓๗ หน่วยงาน เพื่อขอรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งความเห็น จำนวน ๒๔ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ธนาคารแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์ คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน (คอบช.) และสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค (สอบ.) โดยมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

๑. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรการแจ้งเตือนและป้องกันมิให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายจากสินค้าหรือบริการที่ไม่ปลอดภัย ตลอดจนเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ จึงเห็นด้วยในหลักการของรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ในเรื่องการโฆษณาสินค้าและฉลากที่มีการอวดอ้างสรรพคุณเป็นเท็จหรือเกินความเป็นจริง หาก สคบ. พบหรือได้รับแจ้งจากผู้บริโภคว่ามีสินค้าในกรณีดังกล่าว แต่สินค้านั้นอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะใช้ควบคุมกำกับดูแล เห็นควรส่งให้ สคบ. แจ้งข้อมูลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสินค้านั้นๆ ทราบเพื่อจะได้ดำเนินการควบคุมป้องกันสินค้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

๒. เห็นควรเพิ่มบทบาทผู้ค้ำครองผู้บริโภคซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นกรณีพิเศษยิ่งกว่าผู้บริโภคทั่วไปเนื่องจากอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลักของประเทศ เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่จำเป็นต้องซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจากผู้ประกอบการต่างๆ เช่น ปุ๋ย สารเคมี พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ เมล็ดพันธุ์ ใช้ในการผลิตซึ่งการใช้สินค้าดังกล่าวเกษตรกรไม่อาจทราบถึงคุณภาพที่แท้จริงของสินค้าจากการสังเกตภายนอก จนกว่าจะได้ใช้ไปได้ระยะหนึ่งแล้วและพบว่าไม่ได้ผลตามที่ควร หรือพันธุ์พืชไม่ตรงตามพันธุ์ จนกว่าจะมีผลผลิต

๓. ควรเพิ่มเติมบทบาทผู้ค้ำครองผู้บริโภคที่ซื้อขายสินค้าทางระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเฉพาะ เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคนิยมซื้อสินค้าทางระบบอินเทอร์เน็ตค่อนข้างมาก ซึ่งผู้ขายหรือผู้ประกอบการก็ไม่มี การแสดงตัวตนอย่างชัดเจน ไม่แสดงแหล่งผลิตหรือขาย ผู้บริโภคต้องโอนค่าสินค้าก่อนที่จะได้รับสินค้า ซึ่งบางราย ไม่ได้รับสินค้า หรือสินค้าไม่ใช่ของแท้ ทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบ

๔. ตามมาตรา ๕๖ เห็นด้วยที่จะให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัด เพื่อให้มีการ ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้บริโภคในจังหวัดด้วย อย่างไรก็ตาม ในองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ไม่มีผู้แทนภาคเกษตรกร ซึ่งมีหน้าที่ดูแลสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรที่เป็นอาหาร

๕. การคุ้มครองผู้บริโภคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรที่เป็นอาหาร รวมถึงปัจจัยการผลิตที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้บริโภคมีหน่วยงานอื่นๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบโดยตรง เช่น กรมวิชาการเกษตร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ วัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙ และกรมปศุสัตว์ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการค้าและการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น ควรพิจารณาองค์ประกอบในคณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ให้ครอบคลุม หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพิ่มเติม

๒. กระทรวงคมนาคม

กระทรวงคมนาคม พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓. กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพาณิชย์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีบทบาทผู้ค้ำครองผู้บริโภครัดหรือแย้ง หรือมีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ ประกอบกับเป็นการยกระดับมาตรฐาน การคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบ โดยมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับ การคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงเห็นด้วยในหลักการของร่าง พระราชบัญญัติดังกล่าว รวมถึงรายงานการพิจารณาศึกษา ด้วย ทั้งนี้ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าการกำหนดให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศนั้น มาตรการ ดังกล่าวควรคำนึงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีจำนวนมาก และกฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์แตกต่างกัน

๔. กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ได้ศึกษาและเสนอแนะให้มีการยกร่างแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ขึ้นนั้น ข้อเสนอแนะตามรายงานฉบับดังกล่าว หากนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันก็จะสามารถแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัย ภัยคุกคาม และความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ตลอดจนปัญหาในเชิงโครงสร้างของการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงมีความเห็นสอดคล้องกับเนื้อหาและแนวทางของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามที่ได้เสนอไว้ในรายงานฉบับดังกล่าว โดยมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นการแก้ไขปัญหาด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตามหน้า ๔๗ ของรายงานฉบับดังกล่าวซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๑. กรณีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้านจัดสรรหรืออาคารชุดก่อสร้างไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานและแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต และการก่อสร้างเสร็จไม่ทันตามที่ระบุไว้ในสัญญา เห็นว่าการก่อสร้างให้ได้ตามมาตรฐานขึ้นอยู่กับวิศวกรผู้ควบคุมงานและเจ้าของโครงการเป็นหลัก โดยปัญหาเกิดจากการปล่อยปละละเลยของวิศวกรผู้ควบคุมงานและการขาดการกำกับดูแลของเจ้าของโครงการ ดังนั้น จึงควรนำพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับอย่างเข้มงวด และควรมีวิศวกรคนกลางมาเป็นผู้ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง ส่วนการก่อสร้างเสร็จไม่ทันตามกำหนดเวลาอันเป็นความผิดของผู้จัดสรรที่ดินนั้น คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางได้ประกาศใช้บังคับแบบมาตรฐานของสัญญาจะซื้อจะขายกับโครงการจัดสรรที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบของผู้จัดสรรที่ดินไว้ ในสัญญาแล้ว เช่น การบอกเลิกสัญญา การเรียกค่าปรับ

๒. กรณีภายหลังการส่งมอบและโอนกรรมสิทธิ์การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์แล้วพบว่า ผู้ประกอบการไม่สามารถจัดหาสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการตามสัญญาที่ได้โฆษณาเห็นว่า ถ้าผู้จัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคตามแผนผังโครงการที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินนั้น ตามพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๒๔ ได้กำหนดให้คณะกรรมการจัดสรรที่ดินสามารถบังคับตามสัญญาค้ำประกันการจัดทำสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินมาค้ำประกันไว้ต่อคณะกรรมการจัดสรรที่ดินได้ แต่ในกรณีผู้จัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคตามโฆษณาอันเป็นการผิดสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินจัดสรร เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ผู้จัดสรรที่ดินวางเงินกองทุนค้ำประกันไว้กับคณะกรรมการจัดสรรที่ดิน

๓. กรณีพบความชำรุดบกพร่องภายหลังการโอนกรรมสิทธิ์การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ผู้ที่ทำสัญญาเช่าซื้อสามารถเรียกเงินคืนจากผู้ประกอบการได้ และควรระบุไว้ในสัญญาซื้อขายให้ผู้เช่าซื้อจะต้องจ่ายเงินค่าส่วนกลาง หรือการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้มีการจัดตั้งกองทุนส่วนกลางเพื่อเป็นเงินเยียวยาจากกรณีและผู้ประกอบการธุรกิจไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้เนื่องจากเหตุสุดวิสัยนั้น

- เนื่องจากการทำสัญญาเป็นการแสดงเจตนาระหว่างคู่สัญญาสองฝ่าย ในกรณีที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้โดยชัดแจ้งว่าหากเกิดความเสียหายขึ้นจากทรัพย์สินนั้นจะต้องรับผิดชอบอย่างไร หากเกิดความเสียหายขึ้นเพราะการผิดสัญญา ผู้ซื้อก็สามารถฟ้องคดีเพื่อบังคับให้ผู้ขายรับผิดชอบได้ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ

สัญญา แต่ถ้าคู่สัญญามีได้ตกลงกันได้โดยชัดแจ้ง ความรับผิดชอบเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗๒ และมาตรา ๔๗๓ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือหรือคุ้มครองผู้บริโภค ผ่านช่องทางของกฎหมายดังกล่าว

กรณีความชำรุดบกพร่องนั้น ตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖/๒ ได้กำหนดให้สัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต้องทำตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องกำหนดแบบสัญญาจะซื้อจะขายและสัญญาซื้อขายห้องชุด ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้จะขาย (หรือผู้ประกอบการ) ต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีโครงสร้างและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนอาคารชุด

(๒) กรณีส่วนควบอื่นนอกจากข้อ ๑ ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนอาคารชุด

- กรณีเห็นควรระบุไว้ในสัญญาซื้อขายให้ผู้เช่าซื้อจะต้องจ่ายเงินค่าส่วนกลางนั้น ตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดให้เจ้าของร่วมต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลและรักษาทรัพย์สินส่วนกลางไว้แล้ว ซึ่งการเรียกเก็บเงินดังกล่าวเป็นเรื่องระหว่างนิติบุคคลอาคารชุดกับเจ้าของร่วมกรณีจึงไม่อาจนำไประบุไว้ในสัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาซื้อขายห้องชุดได้ เพราะสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคาร (หรือผู้ประกอบการ) กับผู้จะซื้อหรือผู้ซื้อห้องชุด

- กรณีการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนส่วนกลางเพื่อเป็นเงินเยียวยาจากกรณีที่ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้เนื่องจากเหตุสุดวิสัยนั้น จะได้นำไปเป็นข้อเสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายต่อไป

๕. กระทรวงยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันรูปแบบการผลิตของผู้ประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจและพฤติกรรมกรรมกรบริโภคของผู้บริโภค รวมไปถึงระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยและโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ซึ่งเป็นผลจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรม และความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศจนไปถึงระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมทั้งการที่ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสินค้าและบริการมีรูปแบบใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้สินค้าและบริการบางประเภทไม่ได้มาตรฐาน เกิดการผูกขาดทางการค้า ผู้ประกอบธุรกิจมีอำนาจต่อรองทางการตลาดเห็นว่าผู้บริโภคและปัญหาอื่นอีกนานัปการ ส่งผลให้ผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม ตลอดจนการร้องเรียนหรือเรียกร้องขอความเป็นธรรมจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุม เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพการณ์ของเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคใหม่ให้ครอบคลุม เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ตลอดจนเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าว ได้เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษาเพื่อจะได้นำมาใช้

ประโยชน์ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... จึงเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้บริโภคต่อไป

๖. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คือ การระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะการโฆษณากล่าวอ้างเกินจริง/เท็จ อันเป็นการกระทำความผิดในบทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ โดยบทบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งหากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันเป็นการกระทำความผิดในบทบัญญัติ มาตรา ๑๔ (๑) ผู้ใดกระทำความผิดโดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชนอันไม่ใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๒๐ (๑) ในกรณีที่มีการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็สามารถระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะดังกล่าวได้

ในการนี้ การปรับปรุงในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีบทบัญญัติที่รองรับการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคด้วยแล้ว

๗. สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตดังนี้

๑ ร่างมาตรา ๓๐ มีการกำหนดเป็นหลักการใหม่เพิ่มเติมว่า “ในกรณีที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าไม่ได้คุณภาพตามที่ผู้ประกอบการโฆษณาไว้ ผู้บริโภคมีสิทธิคืนสินค้าหรือยกเลิกบริการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสินค้าหรือวันเริ่มรับบริการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการด้านโฆษณาประกาศกำหนด ในการคืนสินค้าหรือคืนค่าบริการหากผู้บริโภคใช้สิทธิไม่สุจริต ผู้บริโภคต้องรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการธุรกิจด้วย” การกำหนดให้ผู้บริโภคที่ใช้สิทธิไม่สุจริตต้องรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการธุรกิจด้วย นั้น กรณียังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอว่าต้องรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการธุรกิจในรูปแบบใด

๒ ร่างมาตรา ๕๔ วรรค ๓ ที่กำหนดว่า “ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษได้รับเงินเพิ่มโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของ ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลัง” กรณียังไม่มี ความชัดเจนว่า ประสงค์จะเปรียบเทียบกับผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ในหน่วยงานใดและระดับใด

๓ ร่างมาตรา ๕๗ (๑) “กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ รับและพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำ

ของผู้ประกอบธุรกิจ ในเรื่องเกี่ยวกับการถูกเอาเปรียบหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมในการซื้อสินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค หรือบริการที่มีการซื้อขายกันในตลาด เพื่อดำเนินการแก้ไข” อำนาจหน้าที่ในการรับ เรื่องราร้องทุกข์จากผู้บริโภคดังกล่าว จะซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ ทั้งนี้ ด้วยมาตรา ๕๘ กำหนดว่า “ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการรับเรื่องราร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจภายในเขตพื้นที่ รวมทั้งให้มีอำนาจในการดำเนินการเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อหาข้อยุติเบื้องต้น”

๔ ร่างมาตรา ๖๙ กำหนดว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” การกำหนด เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการจับกุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้มีความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้อง กับภารกิจในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือไม่อย่างไร

๘. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นว่า รายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าวมี เนื้อหาสาระเป็นการเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ หลักการ ดังนี้

๑. ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีบทบาทเพิ่มขึ้นในฐานะเป็นผู้กำหนดและบูรณาการ นโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์ สั่งการด้านการคุ้มครองผู้บริโภค (Regulator) ตลอดจนพิจารณาปัญหาและ อุปสรรคที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากกรอบของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเฉพาะประเด็น คุ้มครองผู้บริโภคที่ยังไม่มีหน่วยงานใดกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ รวมทั้งวางแนวทางหรือแผนงานด้านคุ้มครอง ผู้บริโภคที่ควรจะเป็นในอนาคต

๒. ให้ระบบงานและภารกิจคุ้มครองผู้บริโภค (Operator) มีการกระจายอำนาจลงไป ในระดับภูมิภาคและจังหวัดให้มากขึ้น

๓. ให้เกิดการเร่งรัดกระบวนการแก้ไขข้อพิพาทให้แก่ผู้ประกอบการ

๔. เพิ่มบทบาทองค์กรเอกชนในการเป็นพันธมิตรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานภายในของ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่อย่างใด สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว

๙. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... แล้ว มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๘ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... (มาตรา ๒๑ เดิม) ได้ลดระยะเวลาดำเนินการจากเก้าสิบวันเหลือสามสิบวันนั้น เห็นว่า อาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานที่กำกับ ดูแลในกรณีที่ต้องรวบรวมพยานหลักฐาน ดังนั้น จึงควรกำหนดระยะเวลาให้มากขึ้น เช่น หกสิบวัน

๒. ร่างมาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๖๗ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งได้ร่างขึ้นใหม่เกี่ยวกับเรื่องการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๕๙ อาจรวมตัวกันเป็น องค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคได้ โดยกำหนดเป็นกฎกระทรวง รวมทั้งได้กำหนดองค์ประกอบและหน้าที่

ของคณะกรรมการองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคไว้นั้น เห็นว่า ควรตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวออก เนื่องจากเป็นการซ้ำซ้อนกับการดำเนินการในส่วน of สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ปัจจุบันได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ตามมาตรา ๔๖ ร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙) ไปแล้ว ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการดังกล่าวอยู่ระหว่างพิจารณาศึกษาและจัดทำร่างพระราชบัญญัติเป็นการเฉพาะ ในการจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

๓. ร่างมาตรา ๖๘ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... (หมวด ๕ การอุทธรณ์) ซึ่งบัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ออกตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม” นั้น เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ เนื่องจากเป็นไปตามหลักทั่วไปในการนำกฎหมายไปใช้ที่ว่า หากกฎหมายฉบับใดไม่ได้บัญญัติเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะย่อมสามารถนำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นกฎหมายกลางมาใช้บังคับกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้โดยอนุโลม

๔. ร่างมาตรา ๗๒ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งได้ร่างขึ้นใหม่โดยมีบทบัญญัติว่า “ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามหมวดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ได้ ” นั้น เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ เนื่องจากเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ออกปฏิบัติงาน และมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่เพื่อความสะดวกในการเข้าปฏิบัติงาน ณ สถานที่แห่งใดนั้น ในทางปฏิบัติพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมจะได้รับความร่วมมือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่อยู่แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย

๑๐. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้พิจารณาแล้ว ขอเสนอความเห็นดังนี้

๑. เห็นชอบในหลักการของรายงานผลการศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งรายงานการศึกษาดังกล่าวให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพ และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นระบบอันจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมอย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับสิทธิของผู้บริโภคตามหลักสากลในเรื่องของสิทธิการเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาและการปฏิบัติตามสัญญา

๒. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ข้อ ๔.๒.๔ ของรายงานผลการศึกษา ซึ่งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีนั้น ควรพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นควมมีประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะได้รับการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ โดยเฉพาะการปรับปรุงดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากการซื้อสินค้าหรือบริการได้อย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้งสำนักงาน

๓. เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับรายงานผลการศึกษา

ดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๕๔ ที่ให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในสำนักนายกรัฐมนตรี และให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี นั้น เนื่องจากอนุมาตรา (๓) ของมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี การกำหนดดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ดังนั้น จึงควรกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีไว้เหมือนเดิม ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ กำหนดว่าในการแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้ส่วนราชการนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการของกระทรวง และ ก.พ.ร. พิจารณาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนั้น จึงควรดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

๑๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ควรให้ความเห็นชอบรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยได้เสนอให้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ในประเด็นที่สำคัญ อาทิ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดและคณะกรรมการเฉพาะด้าน อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค บทกำหนดโทษ เพื่อให้มีกลไกในการกำหนดนโยบายและมาตรการ รวมถึงบูรณาการการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ

๒. อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ร่างกฎหมายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ (เรื่อง คำตอบแทนของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐประเทศต่างๆ) และข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ จึงควรพิจารณาดัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดเงินเพิ่มของพนักงานเจ้าหน้าที่ในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาความลักลั่นของค่าตอบแทนระหว่างข้าราชการประเภทต่างๆ ที่ควรมีอัตราค่าตอบแทนยึดโยงกัน ทั้งนี้ การกำหนดเงินเพิ่มให้แก่ข้าราชการในตำแหน่งใดนั้น ควรดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๒. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักงาน กสทช. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีความเห็นต่อรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นว่า การกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานเฉพาะยังมีได้ดำเนินการหรือยังดำเนินการไม่ครบขั้นตอนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้ "...ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

เฉพาะพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในระยะเวลา สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน” อาจเป็นการกำหนดระยะเวลาที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งมีกฎหมายเฉพาะที่ใช้ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ดังนั้น จึงเห็นควรขยายระยะเวลาดังกล่าวจากที่กำหนดระยะเวลา ๓๐ วันเป็นระยะเวลา ๙๐ วัน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและไม่เป็นการกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ ของสำนักงาน กสทช.

ส่วนกรณีตามร่างมาตรา ๘ วรรคสอง เห็นว่า การบัญญัติว่า ในกรณีที่เรื่องราวร้องทุกข์นั้น เป็นเรื่องเร่งด่วนอันไม่อาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะดำเนินการต่อไป เป็นหลักการที่ขัดแย้งกับร่างมาตรา ๗ และการพิจารณาว่าเรื่องใดเป็น “เรื่องเร่งด่วนอันไม่อาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้” เป็นการเปิดกว้างให้มีการใช้ดุลพินิจเกินสมควร ซึ่งเห็นว่า หากเป็นกรณีเรื่องเร่งด่วนอันไม่อาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคควรเร่งแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ ดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายเฉพาะต่อไป

๒. อย่างไรก็ดี ร่างพระราชบัญญัติฯ ตามรายงานการพิจารณาศึกษาฯ ดังกล่าวมีหลักการเหตุผลและสาระสำคัญในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ฉบับที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงาน กสทช. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้เคยเสนอความเห็น เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ฉบับแก้ไขปรับปรุงดังกล่าว

๑๓. สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

สำนักงาน กกพ. ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายให้มีความเหมาะสมและครอบคลุม รวมถึงการปรับเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการด้านนโยบาย และกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องนั้น ไม่มีข้อจำกัด หรือขัดแย้งในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๔. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

สำนักงาน คปภ. ได้พิจารณาแล้วขอเสนอความเห็นเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนี้

ร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค	ความคิดเห็น
<p>มาตรา ๘ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดการคุ้มครองผู้บริโภคไว้โดยเฉพาะแล้ว หากมีการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อสำนักงานและปรากฏว่าผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะยังมีได้ดำเนินการหรือยังดำเนินการไม่ครบขั้นตอนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในระยะเวลา สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน</p>	<p>กำหนดระยะเวลาสามสิบวันนี้ ควรกำหนด ข้อยกเว้นให้ในกรณีมีความจำเป็น สามารถแสดงเหตุผล ให้สามารถขยายระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดได้</p>

<p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าไม่ได้คุณภาพ ตามที่ผู้ประกอบการธุรกิจโฆษณาไว้ ผู้บริโภคมีสิทธิคืนสินค้าหรือ ยกเลิกบริการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสินค้าหรือวัน เริ่มรับบริการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการด้านโฆษณาประกาศกำหนด ในการคืนสินค้า หรือคืนค่าบริการหากผู้บริโภคใช้สิทธิไม่สุจริต ผู้บริโภคต้อง รับผิดชอบต่อผู้ประกอบการด้วย</p>	<p>เห็นควรเพิ่มข้อความว่า “หรือบริการ” หลัง ข้อความว่า “ในกรณีที่ผู้บริโภคซื้อสินค้า” ทั้งนี้ เพื่อให้ ครอบคลุมทั้งกรณีการซื้อสินค้าและบริการ</p>
<p>มาตรา ๓๙ ในการประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือ ให้บริการใด ถ้าสัญญาซื้อขายหรือสัญญาให้บริการนั้นมี กฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ หรือที่ตามปกติ ประเพณีทำเป็นหนังสือ หรือที่คณะกรรมการด้านสัญญาเห็น ว่าจะประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการ ด้านสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้า หรือให้บริการนั้นเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้</p> <p>ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญา สัญญาที่ผู้ ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคจะต้องมีลักษณะ ดังนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อสัญญาที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้ข้อสัญญาเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการ</p> <p>(๒) ห้ามใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมกับผู้บริโภค</p> <p>ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่ คณะกรรมการด้านสัญญากำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการ ด้านสัญญาต้องให้ผู้ประกอบการจัดทำสัญญาและวางเงิน ประกันการปฏิบัติตามสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการด้าน สัญญาประกาศกำหนด</p>	<p>มีตัวอย่างในกรณีของสัญญาประกันภัยและอัตรา เบี้ยประกันภัยซึ่งถูกกำกับดูแลภายใต้มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตและ กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ซึ่งเป็นกฎหมาย เฉพาะและมีการกำกับดูแลโดยสำนักงาน คปภ. อยู่แล้ว หากธุรกิจประกันภัยถูกกำหนดให้เป็นธุรกิจที่มีการ ควบคุมสัญญา อาจก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนในการกำกับ ดูแลกันได้ ดังนั้น จึงควรมีการระบุด้อยค่าให้ยกเว้น สำหรับธุรกิจที่มีการกำกับดูแลเป็นการเฉพาะอยู่แล้ว ให้ไม่อยู่ภายใต้กรณีดังกล่าว</p>
<p>มาตรา ๙๖ ในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขคำว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมาย”</p>	<p>ควรระบุเป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมายตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค” เพื่อให้เกิดความ ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๙๗ ในพระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมาย”</p>	<p>ควรระบุเป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมายตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค” เพื่อให้เกิดความ ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๙๘ ในพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความ เสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขคำว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมาย”</p>	<p>ควรระบุเป็น “คณะกรรมการด้านกฎหมายตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค” เพื่อให้เกิดความ ชัดเจน</p>

๑๕. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... และรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดการคุ้มครองผู้บริโภคไว้โดยเฉพาะแล้ว หากมีการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อสำนักงานและปรากฏว่าผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะยังมีได้มีการดำเนินการหรือยังดำเนินการไม่ครบขั้นตอนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน” นั้น การกำหนดระยะเวลาสามสิบวันอาจทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากแต่ละกรณีมีข้อเท็จจริงที่แตกต่างกัน กรณีการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจึงน่าจะก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติได้

๒. มาตรา ๑๗ บัญญัติ “ให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการแต่งตั้งดังต่อไปนี้

(๔) คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ

(๕) คณะกรรมการด้านกฎหมาย”

กรณีคณะกรรมการตาม (๔) และ (๕) ยังไม่มีความชัดเจนในด้านภารกิจและความรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยของสินค้าและบริการ นอกจากนี้ คณะกรรมการด้านกฎหมายก็อาจซ้ำซ้อนกับภารกิจของคณะกรรมการในคณะต่างๆ เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการในปัจจุบันก็จะมีผู้แทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ช่วยพิจารณาให้ความเห็นด้านกฎหมายในแต่ละคณะอยู่แล้ว

๓. ร่างมาตรา ๕๖ บัญญัติเหตุผลว่า “เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคในส่วนภูมิภาคมีประสิทธิภาพ และได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงได้รับความเป็นธรรมและได้รับความสะดวก รวดเร็ว จากการบริการสาธารณะมากยิ่งขึ้น ...” นั้น การกำหนดให้มีคณะกรรมการส่วนภูมิภาคมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคครอบคลุมเฉพาะการบริการสาธารณะหรือไม่อย่างไร

๔. ร่างมาตรา ๕๘ บัญญัติ “ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจภายในเขตพื้นที่ รวมทั้งให้มีอำนาจในการเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อหาข้อยุติเบื้องต้น...” กรณีอาจมีความซ้ำซ้อนในภารกิจกับองค์กรส่วนภูมิภาคตามร่างมาตรา ๕๖

๕. ร่างมาตรา ๕๘ ที่บัญญัติให้สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้าอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ ได้ นั้น กรณีบทบัญญัติดังกล่าวอาจมีความซ้ำซ้อนกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระ อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภคและการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐตามมาตรา ๔๖ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. .... (ฉบับวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙) ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายตามมาตรา ๔๖ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. .... ดังกล่าว

๑๖. สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก. พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันบัญญัติแห่งชาติ ที่เสนอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เน้นภารกิจหลักในการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล และการบังคับใช้กฎหมาย (Policy and Regulator) รวมทั้งบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนภาคส่วนอื่น (Facilitator) เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดประสิทธิภาพ และให้มีการทบทวนบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการบูรณาการภารกิจร่วมกันอย่างมีเอกภาพ

๒. ตามมาตรา ๕๔ ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ที่ยกร่างโดยคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ได้รับเงินเพิ่มโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในกระบวนกรยุติธรรมนั้น ไม่ควรกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังไว้แล้ว ซึ่ง ก.พ. อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์และอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการพลเรือนจึงควรให้ ก. พ. พิจารณาในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เหลื่อมล้ำระหว่างส่วนราชการ

๑๗. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว **ไม่มีความเห็นเพิ่มเติม**เกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

๑๘. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เห็นว่า รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และแก้ไขการดำเนินการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม ได้รับสินค้าและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานโดยเฉพาะกรณีหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจในการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งดำเนินงานในลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ โดยมีได้มีการร่วมมือหรือบูรณาการงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเท่าที่ควร ซึ่งจากรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ บูรณาการหน่วยงานต่างๆ ของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคทั้งระบบ ซึ่งจากกรณีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายเฉพาะ ดังนั้น กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ในฐานะหน่วยงานหลักในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านระบบบริการสุขภาพและระบบบริการสุขภาพภาคประชาชน โดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ จึงเห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

๑๙. ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ปอธ.) พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตบางประการ คือ

๑. การนำข้อกำหนดในหลายมาตรามาใช้บังคับกับบริการทางการเงิน ควรมีการศึกษาและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้เงื่อนไขต่างๆ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการของผู้บริโภค รวมถึงต้นทุนและประสิทธิภาพของการให้บริการ อาทิ การให้สิทธิแก่ผู้ใดผู้บริโภคในการคืนสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๓๐ และการกำหนดเงื่อนไขสัญญาและการวางเงินประกันของผู้ให้บริการตามมาตรา ๓๙

๒. เกณฑ์การคุ้มครองและดูแลผู้บริโภคในสวนรวม มีผลต่อผู้เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติจึงควรมีการรับฟังความคิดเห็น (Hearing) ก่อนการประกาศใช้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ตามเจตนารมณ์

๒๐. มลนิธิเพื่อผู้บริโภค

มลนิธิฯ เห็นว่าการปรับปรุงร่างกฎหมายดังกล่าวของ สนช. กระทบการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและขัดกับร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านการทำประชามติมาตรา ๔๖ ที่เกี่ยวข้องกับการรวมตัวกันของผู้บริโภค รวมถึงยังขาดการมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมจากผู้บริโภคและองค์กรผู้บริโภค มลนิธิฯ จึงขอเสนอความเห็น เพื่อปรับปรุงร่างกฎหมายฉบับนี้ ดังนี้

๑. ขอให้คงความหมายคำว่า “ผู้บริโภค” โดยไม่ต้องแก้ไข เนื่องจากการแก้ไขจำกัดขอบเขตความหมายของคำว่า “ผู้บริโภค” ที่เป็นผู้ซื้อสินค้าและการใช้บริการต้องเป็นการใช้สอยส่วนตัว ไม่รวมถึงการซื้อสินค้าและบริการเพื่อการพาณิชย์โดยไม่มีการใช้หรือให้บริการต่อเพื่อกิจกรรมทางพาณิชย์ ทางอุตสาหกรรม ทางศิลปวัฒนธรรม หรือทางวิชาชีพของผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ เช่น หากซื้อรถยนต์เพื่อส่งฝากหากรถยนต์นั้นซากรุดบุกร่องก็ไม่นับเป็นการซื้อของผู้บริโภค เพราะถือว่า เป็นผู้ประกอบการซื้อสินค้าไม่สามารถร้องเรียน สคบ. ต้องดำเนินการฟ้องคดีเองเพราะไม่นับเป็นผู้บริโภค หรือแม้แต่ผู้ประกอบการวิชาชีพซื้อรถยนต์แต่ใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น นายหรือแพทย์ ก็ไม่ถือเป็นผู้บริโภค

๒. ขอให้เพิ่มเติมสิทธิผู้บริโภคในมาตรา ๖ ให้สอดคล้องกับสากล ได้แก่

๒.๑ สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้ (The Right to be Heard) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์กับรัฐบาลในการคุ้มครองผู้บริโภค

๒.๒ สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The Right to Healthy Environment) ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านที่ได้จัดทำกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคได้รวมสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล เช่น เวียดนาม ลาว และพม่า

๒.๓ สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The Right to Privacy and Freedom to Communicate) ซึ่งสอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคที่กำลังปรับปรุงในหลักเกณฑ์ว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคของสหประชาชาติ

๓. ขอให้ตัดมาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๖๗ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เนื่องจากขัดกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับผ่านประชามติ มาตรา ๔๖ ในหลายประเด็นได้แก่

๓.๑ องค์กรที่จะมีสิทธิในการรวมตัวกันเป็นคณะกรรมการ ถูกจำกัดให้เป็นสมาคมและมลนิธิที่จะต้องได้รับการรับรองหรืออนุญาตจาก สคบ. เท่านั้น เท่ากับว่า การรวมตัวกันขององค์กรผู้บริโภคในรูปแบบอื่นๆ เช่น ชมรมคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดต่างๆ สหพันธ์องค์กรผู้บริโภค สภาผู้บริโภคจังหวัดต่างๆ ไม่มีสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ วรรคสอง กำหนดให้มี

สิทธิรวมตัวกันเป็นองค์กรผู้บริโภคร่วมกันเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค โดยไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบสมาคม และมูลนิธิเท่านั้น แต่มาตรา ๖๓ กลับเขียนให้มีเพียงองค์กรที่ต้องจดทะเบียนในรูปแบบสมาคมและมูลนิธิ

๓.๒ มาตรา ๔๖ ตามรัฐธรรมนูญ กำหนดให้การรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระเพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคตามมาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๖๗ กลับจำกัดการรวมตัวขององค์กรผู้บริโภคให้เป็นเพียงคณะกรรมการองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วยกรรมการ ๙ คน โดยเลือกจากสมาชิกของสมาคม หรือกรรมการของมูลนิธิ และมี สคบ. เป็นสำนักงานเลขานุการซึ่งหากการทำหน้าที่ให้ความเห็นไม่สอดคล้องกับ สคบ. จะมีการดำเนินการได้อย่างยากลำบากหรือไม่สามารถดำเนินการได้

๓.๓ มาตรา ๖๔ กำหนดให้องค์กรผู้บริโภค ทำหน้าที่เพียงการให้ความเห็นต่อส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนหรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อพิจารณาในการตรากฎหมาย กฎและข้อบังคับ และในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้บริโภคนั้นย่อมต้องมีส่วนร่วมกับหน่วยงานรัฐในการกำหนดนโยบาย มาตรการเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เทียบเคียงกับสภาอุตสาหกรรม หอการค้า หรือภาคธุรกิจเอกชนในปัจจุบัน

๒๑. สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค

สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภคเสนอประเด็น ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนะ ประเด็น ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ดังนี้

ประเด็นตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.	ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ	ข้อเสนอแนะ
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>มาตรา ๑๐ (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านอสังหาริมทรัพย์ ด้านวิศวกรรม ด้านคมนาคม ด้านการเงินและการธนาคาร ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ด้านสินค้าและบริการทั่วไป ด้านการท่องเที่ยว ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านละเมิดหนึ่งคน</p> <p>ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน จำนวนไม่เกิน ๒ คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และ หลักเกณฑ์วิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่</p>	<p>- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ นั้น ควรจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้แทนขององค์กรหรือหน่วยงานเอกชนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายไทยเพื่อการในด้านนั้นๆ โดยตรงทั้ง ๙ ด้าน โดยเฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ควรเป็นกรรมการที่เป็นตัวแทนผู้บริโภค โดยควรมีคุณสมบัติในการเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายไทย ทั้งนี้ เพื่อให้กรรมการแต่ละด้านเป็นตัวแทนด้านนั้นๆ โดยตรงทั้ง ๙ ด้าน</p> <p>- ขอเสนอข้อสังเกตเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๙ ด้านซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายด้าน</p>	<p>- กำหนดรายละเอียดของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ในคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และหลักเกณฑ์วิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงต่อไป ตามมาตรา ๑๐ (๔)</p>

<p>กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>อสังหาริมทรัพย์ ด้านวิศวกรรม ด้านคมนาคม ด้านการเงินและการธนาคาร ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ด้านสินค้าและบริการทั่วไป ด้านการท่องเที่ยว ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านละหนึ่คนนั้น ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการใดก็ตามที่มีความรู้และประสบการณ์สูงเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน เมื่อมีปัญหาเข้าสู่การพิจารณา กรรมการที่จะให้ความเห็นก็จะมีเพียงท่านเดียว คือกรรมการที่มีความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับปัญหาที่พิจารณา ส่วนกรรมการท่านอื่นจะไม่สามารถให้ความเห็นเชิงลึกอาจให้ความเห็นเบื้องต้นเท่านั้น เช่น การนำปัญหาতিকทรุดเข้าพิจารณา กรรมการที่ให้ความเห็นได้คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านวิศวกรรมเพียงคนเดียวกรรมการท่านอื่นคงไม่สามารถให้ความเห็นเชิงลึกดังกล่าวได้</p>	
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๑ (๘) พิจารณาและรับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๙ หมวด ๔ ความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๕๙ สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิกและวิธีการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้น</p>	<p>- ตามข้อเสนอแนะให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการงานคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดการบูรณาการ โดยให้มีการบริหารจัดการภารกิจคุ้มครองผู้บริโภคเป็น ๓ ส่วน คือ ส่วนวางนโยบาย(Policy Maker) ส่วนกำกับดูแล (Regulator) และส่วนปฏิบัติการ (Operator) โดยให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการเชิงนโยบาย</p> <p>- ตามหมวด ๔ มาตรา ๕๙ และ ๖๒ กำหนดว่า</p> <p>๑. สมาคมและมูลนิธิอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ได้</p> <p>๒. สมาคมหรือมูลนิธิที่ได้รับการรับรองตาม ๑ อาจรวมตัวกันเป็นองค์กร</p>	<p>พิจารณาทบทวนอำนาจและหน้าที่ด้านการพิจารณาและรับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๙ ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยควรกระจายไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและแก้ไขมาตราอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันต่อไป</p>

<p>อาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรอง เพื่อให้สมาคมหรือมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ ได้</p> <p>มาตรา ๖๒ สมาคมหรือมูลนิธิ ที่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๕๙ อาจรวมตัวกันเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคได้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมตัวเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคได้</p> <p>จากเงื่อนไข ๒ ข้อ ข้างต้น สมาคมและมูลนิธิจะยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้สิทธิในการรวมตัวกันเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้ทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการเชิงนโยบายควรตั้งงานพิจารณาและรับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๙ ซึ่งมีลักษณะเป็นงานประจำออก และควรกระจายงานดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินงาน</p>	
<p>หมวด ๒ คณะกรรมการเฉพาะด้าน</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คณะกรรมการด้านโฆษณา</p> <p>(๒) คณะกรรมการด้านฉลาก</p> <p>(๓) คณะกรรมการด้านสัญญา</p> <p>(๔) คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ</p> <p>(๕) คณะกรรมการด้านกฎหมาย</p> <p>หมวด ๒ ส่วนที่ ๑ มาตรา ๒๒ คณะกรรมการด้านโฆษณา</p> <p>หมวด ๒ ส่วนที่ ๒ มาตรา ๓๒ คณะกรรมการด้านฉลาก</p> <p>หมวด ๒ ส่วนที่ ๓ มาตรา ๓๘ คณะกรรมการด้านสัญญา</p> <p>หมวด ๒ ส่วนที่ ๔ มาตรา ๔๖ คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ</p> <p>หมวด ๒ ส่วนที่ ๕ มาตรา ๕๑ คณะกรรมการด้านกฎหมาย</p>	<p>- ตามร่าง พ.ร.บ.ที่เสนอในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ มาตรา ๓๒ องค์กรประกอบของคณะกรรมการด้านฉลาก มีผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ เป็นการเปิดโอกาสให้ตัวแทนผู้บริโภคเข้ามาแสดงความคิดเห็นในฐานะกรรมการด้านฉลากซึ่งเป็นการประสานความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน ดังนั้น กรรมการเฉพาะด้านอื่นอีก ๔ ด้าน จึงควรมีกรรมการหนึ่งคนที่เป็นตัวแทนผู้บริโภค โดยควรมีคุณสมบัติในการเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยเช่นกัน</p>	<p>- เพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการอีก ๔ คณะ ให้มีผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ โดยเพิ่มข้อความ “ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็นกรรมการในหมวด ๒ ดังนี้</p> <p>- หมวด ๒ ส่วนที่ ๑ มาตรา ๒๒ คณะกรรมการด้านโฆษณา</p> <p>- หมวด ๒ ส่วนที่ ๓ มาตรา ๓๘ คณะกรรมการด้านสัญญา</p> <p>- หมวด ๒ ส่วนที่ ๔ มาตรา ๔๖ คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการ</p> <p>- หมวด ๒ ส่วนที่ ๕ มาตรา ๕๑ คณะกรรมการด้านกฎหมาย</p>

<p>หมวด ๔ ความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>มาตรา ๕๙ สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการสมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมหรือมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ ได้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับการรับรองและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>- อายุการรับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๙ วรรคสามที่กำหนดให้มีอายุเพียง ๒ ปี ค่อนข้างจะน้อยเกินไป ควรจะมีอายุที่มากกว่านี้ เพราะสมาคมหรือมูลนิธิเป็นองค์กรที่มีสภาพเป็นนิติบุคคล ไม่ใช่บุคคลธรรมดาที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย และหากมีอายุเพียงระยะเวลาสั้นๆ แล้ว ก็จะก่อให้เกิดปัญหาเรื่องสิทธิในการที่ได้เป็นผู้ฟ้องคดีไปแล้วตาม มาตรา ๖๐ หากต้องสิ้นสภาพหรือไม่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๕๙ วรรคสามต่อไปอีก ทั้งยังต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาในแต่ละครั้งที่มีการรับรองอีกด้วย น่าจะไม่สะดวกหรือสอดคล้องกับการบริหารจัดการมากกว่า และโดยบทบัญญัติของร่างกฎหมายแล้ว คณะกรรมการฯ มีสิทธิที่จะเพิกถอนการรับรองสมาคมและมูลนิธิได้อยู่แล้ว หากสมาคมหรือมูลนิธิที่ได้รับการรับรองแล้วนั้น ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้ประกาศไว้</p>	<p>- ควรพิจารณาทบทวนอายุการรับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๙ วรรคสามโดยกำหนดให้มีอายุมากกว่า ๒ ปี</p>
<p>หมวด ๔ ความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>มาตรา ๖๒ สมาคมหรือมูลนิธิที่ได้รับการรับรองตามมาตรา ๕๙ อาจรวมตัวกันเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคได้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมตัวเป็นองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๖๓ - ๖๗ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหน้าี้องค์ประชุม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>- ในเรื่องรายละเอียดขององค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาเห็นชอบแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระ อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ตามมาตรา ๔๖ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... (ฉบับวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙) คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ ๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙</p> <p>- คณะอนุกรรมการชุดนี้มีการประชุมไปแล้ว ๒ ครั้งเมื่อวันที่ ๗</p>	<p>- ควรนำความเห็น ข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระ อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ตามมาตรา ๔๖ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช.... (ฉบับวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙) มาประกอบการพิจารณาแก้ไข พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ฉบับนี้ด้วย</p>

	<p>กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และอยู่ระหว่างดำเนินการการศึกษาความเหมาะสมของโครงสร้างองค์กร หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระ อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ</p>	
--	--	--

๒๒. สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์

สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติม	เหตุผลในการเสนอแนะ
<p>มาตรา ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการด้านโฆษณา มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการด้านโฆษณา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณา พิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการด้านโฆษณา อาจออกคำสั่งระงับการโฆษณา ดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์</p> <p>๗ ล ๖</p>	<p>มาตรา ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการด้านโฆษณา มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการด้านโฆษณา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณา พิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการด้านโฆษณา อาจออกคำสั่งระงับการโฆษณา ดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์</p> <p>๗ ล ๖</p>	<p>เจ็ดวัน ขอแก้ไขเป็น สิบห้าวัน เพราะเจ็ดวันให้เวลาน้อยเกินไป ผู้กระทำการโฆษณาอาจดำเนินการไม่ทัน</p>
<p>มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการด้านฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๔ คณะกรรมการด้านฉลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง</p>	<p>มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการด้านฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๔ คณะกรรมการด้านฉลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้องภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง</p>	<p>เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภค ควรกำหนดเวลาที่ผู้รับคำสั่งต้องดำเนินการมีเช่นนั้นอาจมีการประวิงเวลาโดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา เพื่อจะได้ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการด้านฉลาก</p>
<p>มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดในทุกจังหวัด</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดในทุกจังหวัด</p>	<p>เห็นควรเพิ่มกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดอีก ได้แก่ เกษตร</p>

<p>ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นกรรมการ เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค ประจำจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการในจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานสภานายความจังหวัด ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่จดทะเบียนในเขตจังหวัด เลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค ประจำจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการในจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>และสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ตัวแทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย และเห็นควรเพิ่ม ประธานสภานายความจังหวัด กับผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่จดทะเบียนในเขตจังหวัดเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน</p>
<p>มาตรา ๕๙ สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้าและข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงสมาคมและมูลินิธีนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมหรือมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ ได้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับ</p>	<p>มาตรา ๕๙ สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้าและข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงสมาคมและมูลินิธีนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมหรือมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๖๐ ได้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุตลอดไปจนกว่าจะ</p>	<p>ขอแก้ไขอายุการรับรองคราวละสองปีเป็นตลอดไปจนกว่าจะสิ้นสุดการเป็นนิติบุคคล เพราะเมื่อครบวาระสองปีแล้ว ขอใบรับรองใหม่ จะเกิดช่องว่างระหว่างรอการรับรองใหม่ หมดอำนาจในการดำเนินคดีต่อไป และหากมีเรื่องร้องเรียนเข้ามาในระหว่างนั้นก็ไม่สามารถดำเนินการคดีได้</p>

แต่วันที่ได้รับการรับรองและให้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	สิ้นสุดการเป็นนิติบุคคลและให้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา	
---	--	--

๒๓. คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน (คอบช.)

คณะกรรมการฯ ได้มีการศึกษารายงานการพิจารณาดังกล่าว และเห็นว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... อันเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์มุ่งหมายเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด เกิดกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ ได้มีการปรับปรุงในหลายประเด็นที่กระทบการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค และอาจขัดกับร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านการทำประชามติ ในมาตรา ๔๖ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวมตัวกันของผู้บริโภค ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค และปฏิรูประบบการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการฯ จึงมีข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ดังนี้

๑. การจำกัดขอบเขตความหมายของคำว่า “ผู้บริโภค” ทำให้ผู้บริโภคอาจเสียผลประโยชน์ ทั้งที่ใช้สินค้าหรือบริการนั้นจริง แต่กฎหมายกลับจำกัดถ้อยคำนิยาม เพียงการซื้อสินค้าและการใช้บริการต้องเป็นการใช้สอยส่วนตัว โดยไม่มีการนำไปใช้หรือให้บริการต่อเพื่อกิจกรรมทางพาณิชย์ ทางอุตสาหกรรม ทางศิลปวัฒนธรรม หรือทางวิชาชีพของผู้ซื้อหรือรับบริการนั้น เช่น ทรายความ ซึ่งเป็นวิชาชีพด้านกฎหมายซื้อรถยนต์เพื่อขับไปว่าความในศาล หรือติดต่อลูกค้า ซึ่งเป็นกรซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมทางวิชาชีพของผู้ซื้อ จึงไม่เป็นผู้บริโภคตามร่างกฎหมายนี้ หรือซื้อรถกระบะเพื่อส่งผัก หากรถยนต์นั้นชำระครบพร้อมก็ถือว่าผู้ซื้อสินค้านั้นนับเป็นผู้บริโภค เพราะเป็นผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้า

ในอดีต มีคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการใช้ประโยชน์จากสินค้าหรือบริการ เช่น กรณีการซื้อลิปต์มาติดตั้งในโรงแรมของตนเพื่อบริการลูกค้าเป็นการซื้อมาเพื่อกิจการของผู้ซื้อ ประธานศาลอุทธรณ์เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๕๐/๒๕๕๑ ว่ามิใช่การซื้อมาเพื่อนำลิปต์นั้นไปขายหรือให้บริการต่อ ผู้ซื้อลิปต์จึงเป็นผู้บริโภค หรือกรณีซื้ออาหารกุ้งมาใช้ในกิจการเลี้ยงกุ้งของตน สินค้าในการเลี้ยงกุ้งคือตัวกุ้งที่เลี้ยงขาย อาหารกุ้งมิได้ถูกนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของกุ้ง ผู้ซื้ออาหารกุ้งจึงเป็นผู้บริโภค (คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่ ๕๖/๒๕๕๑)

ดังนั้น จึงเสนอให้คงความหมายของนิยามผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เดิม

๒. สิทธิผู้บริโภคที่กำหนดไว้ ไม่สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล ทั้งๆ ที่เป็นเหตุผลในการแก้กฎหมายฉบับนี้ โดยมีประเด็นที่สำคัญและไม่เป็นไปตามสิทธิผู้บริโภคสากล ดังนี้

๒.๑ สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้ (The right to be heard) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการ

๒.๒ สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The right to Healthy Environment)

ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านเราได้มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่รวมสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล เช่น เวียดนาม ลาว และพม่า และควรเพิ่มเติมสิทธิผู้บริโภคที่กำลังปรับปรุงตามแนวทางหลักเกณฑ์ในการแก้ไขของสหประชาชาติที่ให้เพิ่มเติมและสำคัญ คือ สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The right to Privacy and Freedom to communicate)

ดังนั้น ในมาตรา ๖ ควรกำหนดเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล ดังนี้

๑) สิทธิที่จะเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน

- ๒) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ
  - ๓) สิทธิในการได้รับข้อมูลที่ต้องครบถ้วนที่จำเป็นเกี่ยวกับสินค้าและบริการ
  - ๔) สิทธิที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้อย่างอิสระ
  - ๕) สิทธิที่จะร้องเรียนเพื่อความเป็นธรรม และได้รับการพิจารณาชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายโดยเร่งด่วน
- ๖) สิทธิที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ
  - ๗) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาและการปฏิบัติตามสัญญา
  - ๘) สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้ (THE RIGHT TO BE HEARD) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการ
  - ๙) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The right to Privacy and Freedom to communication)

๑๐) สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The Right to Healthy Environment)

๓. หมวด ๔ ความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ โดยจำกัดสิทธิในการรวมตัวกันขององค์กรผู้บริโภคที่มีความเป็นอิสระ และเป็นตัวแทนของผู้บริโภค เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีสิทธิรวมตัวกันเป็นองค์กรผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค โดยไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบสมาคมและมูลนิธิเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานรัฐ และเป็นตัวแทนของผู้บริโภคแต่หมวดนี้กลับเขียนให้มีเพียงองค์กรที่ต้องจดทะเบียนในรูปแบบสมาคมและมูลนิธิ และต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เท่านั้น และทำหน้าที่เพียงให้ความเห็นและไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้บริโภค

จึงเสนอให้ตัดมาตรา ๖๒ -๖๗ ในหมวดนี้ออก เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับผ่านประชามติ มาตรา ๔๖ กำหนดให้มีกฎหมายเป็นการเฉพาะในการรวมตัวกันขององค์กรของผู้บริโภค โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ

๒๔. สหพันธ์องค์กรผู้บริโภค (สอบ.)

สหพันธ์องค์กรผู้บริโภค ขอเรียนชี้แจงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ. ศ. .... เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ดังต่อไปนี้

๑. การจำกัดขอบเขตความหมายของคำว่า “ผู้บริโภค” ทำให้ผู้บริโภคอาจเสียผลประโยชน์ทั้งที่ใช้สินค้าหรือบริการนั้นจริง แต่กฎหมายกลับจำกัดถ้อยคำนิยาม เพียงการซื้อสินค้าและการใช้บริการต้องเป็นการใช้สอยส่วนตัว โดยไม่มีการนำไปใช้หรือให้บริการต่อเพื่อกิจกรรมทางพาณิชย์ ทางอุตสาหกรรม ทางศิลปวัฒนธรรม หรือทางวิชาชีพของผู้ซื้อหรือรับบริการนั้น เช่น นายความ ซึ่งเป็นวิชาชีพด้านกฎหมาย ซื้อรถยนต์เพื่อขับไปว่าความในศาล หรือติดต่อลูกค้า ซึ่งเป็นการซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมทางวิชาชีพของผู้ซื้อ จึงไม่เป็นผู้บริโภคตามร่างกฎหมายนี้ หรือซื้อรถกระบะเพื่อส่งผัก หากรถยนต์นั้นซากรุดบกพร้อมก็ถือว่าผู้ซื้อสินค้านั้นไม่นับเป็นผู้บริโภค เพราะเป็นผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้า

ในอดีต มีคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการใช้ประโยชน์จากสินค้าหรือบริการ เช่น กรณีการซื้อลิปต์มาติดตั้งในโรงแรมของตนเพื่อบริการลูกค้าเป็นการซื้อมาเพื่อกิจการของผู้ซื้อ ประธานศาลอุทธรณ์เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๕๐/๒๕๕๑ ว่ามิใช่การซื้อมาเพื่อนำลิปต์นั้นไปขายหรือให้บริการต่อ ผู้ซื้อลิปต์จึงเป็นผู้บริโภค หรือกรณีซื้ออาหารกุ้งมาใช้ในกิจการเลี้ยงกุ้งของตน สินค้าในการเลี้ยง

กุ้งคือตัวกุ้งที่เลี้ยงขาย อาหารกุ้งมิได้ถูกนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของกุ้ง ผู้ซื้ออาหารกุ้งจึงเป็นผู้บริโภค (คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ที่ ๕๖/๒๕๕๑)

ดังนั้น จึงเสนอให้คงความหมายของนิยามผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เดิม

๒. สิทธิผู้บริโภคที่กำหนดไว้ ไม่สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล ทั้งๆที่ เป็นเหตุผลในการแก้กฎหมายฉบับนี้ โดยมีประเด็นที่สำคัญและไม่เป็นไปตามสิทธิผู้บริโภคสากล ดังนี้

๒.๑ สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้ (The right to be heard) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการ

๒.๒ สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The right to Healthy Environment)

ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านเราได้มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่รวมสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล เช่น เวียดนาม ลาว และพม่า และควรเพิ่มเติมสิทธิผู้บริโภคที่กำลังปรับปรุงตามแนวทางหลักเกณฑ์ในการแก้ไขของสหประชาชาติที่ให้เพิ่มเติมและสำคัญ คือ สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The right to Privacy and Freedom to communicate)

ดังนั้น ในมาตรา ๖ ควรกำหนดเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล ดังนี้

๑) สิทธิที่จะเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน

๒) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

๓) สิทธิในการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนที่จำเป็นเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

๔) สิทธิที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้อย่างอิสระ

๕) สิทธิที่จะร้องเรียนเพื่อความเป็นธรรม และได้รับการพิจารณาชดเชยหรือเยียวยาความ

เสียหายโดยเร่งด่วน

๖) สิทธิที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ

๗) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาและการปฏิบัติตามสัญญา

๘) สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้

(THE RIGHT TO BE HEARD) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการ

๙) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ

(The right to Privacy and Freedom to communication)

๑๐) สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The right to Healthy Environment)

๓. หมวด ๔ ความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖

โดยจำกัดสิทธิในการรวมตัวกันขององค์กรผู้บริโภคที่มีความเป็นอิสระ และเป็นตัวแทนของผู้บริโภค เนื่องจากรัฐธรรมนูญ กำหนดให้มีสิทธิรวมตัวกันเป็นองค์กรผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค โดยไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบสมาคมและมูลนิธิเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานรัฐ และเป็นตัวแทนของผู้บริโภคแต่หมวดนี้กลับเขียนให้มีเพียงองค์กรที่ต้องจดทะเบียนในรูปแบบสมาคมและมูลนิธิ และต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เท่านั้น และทำหน้าที่เพียงให้ความเห็นและไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้บริโภค

มาตรา ๖๔ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีหน้าที่เสนอความเห็นต่อหน่วยงานภาคส่วนต่างๆ นั้น อาจมีปัญหาในการให้ความเห็นที่แตกต่างหรือขัดแย้งกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๑ ทั้งยังมีสำนักงานเลขานุการเดียวกัน จึงเห็นว่าควรแยกเรื่องการมีองค์กรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ ออกจากร่างกฎหมายฉบับนี้

ดังนั้น จึงเสนอให้ตัดมาตรา ๖๒ -๖๗ ในหมวดนี้ออก เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับผ่านประชามติ มาตรา ๔๖ กำหนดให้มีกฎหมายเป็นการเฉพาะในการรวมตัวกันขององค์กรของผู้บริโภค โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ

๔. เพิ่มสัดส่วนตัวแทนผู้บริโภคในทุกระดับ ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจากการละเมิดสิทธิผู้บริโภคไว้ในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ โดยให้เพิ่มสัดส่วนของผู้แทนผู้บริโภค โดยมาจากการคัดเลือกกันเองตามมาตรา ๕๙ หรือผู้แทนขององค์กรอิสระผู้บริโภค ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๖ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

นอกจากนี้ ควรเพิ่มสัดส่วนของผู้แทนผู้บริโภคในคณะกรรมการเฉพาะด้าน ทั้งในส่วนของคณะกรรมการด้านโฆษณามาตรา ๒๒ คณะกรรมการด้านฉลาก มาตรา ๓๒ คณะกรรมการด้านสัญญามาตรา ๓๘ คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมาตรา ๔๖ และคณะกรรมการด้านกฎหมายมาตรา ๕๑ ด้วย เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะปัญหาและอุปสรรคในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านต่างๆ

๒๕. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ. ศ. .... ประกอบกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ แล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยมีข้อสังเกตดังนี้

๑. ประเด็นเรื่องนิยาม “ผู้บริโภค” ร่างมาตรา ๔ ต้องการให้คุ้มครองเฉพาะบุคคลธรรมดา เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ไม่ต้องการให้คุ้มครองผู้ประกอบการหรือนิติบุคคลซึ่งมีความสามารถในการดำเนินคดีได้เองอยู่แล้ว

๒. ประเด็นเรื่องสิทธิผู้บริโภค ตามร่างมาตรา ๖ เห็นว่า สิทธิผู้บริโภคตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีความชัดเจนและความครอบคลุมแล้ว

๓. ร่างมาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดการคุ้มครองผู้บริโภคไว้โดยเฉพาะแล้ว หากมีการยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อสำนักงานและปรากฏว่าผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะยังมิได้มีการดำเนินการหรือยังดำเนินการไม่ครบขั้นตอนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน” นั้น เป็นการลดระยะเวลาดำเนินการจาก ๙๐ วันตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เหลือ ๓๐ วัน เห็นว่า กรณีการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติได้ เนื่องจากมีกฎหมายเฉพาะบางฉบับได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว เช่น ของสำนักงาน กสทช.

๔. ประเด็นเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา ร่างมาตรา ๓๐ มีการกำหนดเป็นหลักการใหม่เพิ่มเติมว่า “ในกรณีที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าไม่ได้คุณภาพตามที่ผู้ประกอบการโฆษณาไว้ ผู้บริโภคมีสิทธิคืนสินค้าหรือยกเลิกบริการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสินค้าหรือวันเริ่มรับบริการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการด้านโฆษณาประกาศกำหนด ในการคืนสินค้าหรือคืนค่าบริการหาก

ผู้บริโภคนำใช้สิทธิไม่สุจริต ผู้บริโภคต้องรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการด้วย” และร่างมาตรา ๓๑ เรื่องการรับประกันสินค้า กรณีดังกล่าวยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพียงพอ

๕. ประเด็นเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก ร่างมาตรา ๓๓ กำหนดให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก เห็นว่า อาจส่งผลกระทบต่อทางปฏิบัติได้ เช่น กรณีผู้ค้ารายย่อย ชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน ผลิตภัณฑ์ชุมชน จะจัดทำฉลากได้ลำบาก ควรกำหนดเฉพาะสินค้าจากโรงงานเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีความชัดเจนและความครอบคลุมแล้ว

๖. ประเด็นเรื่องความร่วมมือกับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค ร่างมาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๖๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และกำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นว่า ตามมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติถึงเรื่องจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระเพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ไว้แล้ว เห็นควรตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวออก

๗. ประเด็นเรื่องการอุทธรณ์ ร่างมาตรา ๖๘ ซึ่งบัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ออกตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม” นั้น เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ เนื่องจากเป็นไปตามหลักทั่วไปในการนำกฎหมายไปใช้ที่ว่า หากกฎหมายฉบับใดไม่ได้บัญญัติเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะย่อมสามารถนำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นกฎหมายกลางมาใช้บังคับกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้โดยอนุโลม

กระทรวงศึกษาธิการ
กรมการศึกษานอกโรงเรียน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ... สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐

ที่ นร. ๐๕๐๓/ว(ล)๕๐๖๖ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้บริโภค ของคณะกรรมการมาธิการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

Am gubee
เลขาธิการสภาการศึกษา
๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สำนักงานรัฐมนตรี
 กระทรวงศึกษาธิการ
 ชั้นที่ ๕๘๖/๕
 ชั้นที่ ๕ ก.พ. ๒๕๖๐
 เวลา ๑๖:๑๖

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๕๐๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐
 วันที่ ๕ ก.พ. ๖๐
 เวลา ๑๖:๑๕

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ สว (สนช) ๐๐๐๗/๕๑๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ และรายงานของคณะกรรมการ

ด้วยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

รองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญฯ ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการตามคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย) ต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัลาส)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖ (โทร.)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (A1071/D/๓) www.cabinet.thaigov.go.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖

ที่ นร. ๐๕๐๗/ว(ก)๕๐๖๖ วันที่ ๘ ก.พ. ๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ของคณะกรรมการมาตรฐานศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทราบ

อำนาจ กบ. ๓๖๖/๒๕๖๐

พลเอก

(ฉัตรชัย สาริกัลยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๙ ก.พ. ๖๐

เรียน พล.อ.

๑. เพื่อพิจารณา

๒. เป็นโครงการ ๖๓ กบ. ๕๐๖๖/๒๕๖๐

ที่ ฝ่ายวิจัย ส.ส.บ.ก. ๕๐๖๖/๒๕๖๐ กบ. ๖๐

๓๐๖๖ ส.ส.บ.ก. ๕๐๖๖/๒๕๖๐

พลเอก

(ประสพ สุวเกษตร)

เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๐ ก.พ. ๖๐